

Een Zaak!

In de wei, boven op een grote steen, zit een geit.

5

Ze heet Sponia Spillebeen.

Sponia is geen gewone geit:

ten eerste zit ze te lezen.

Dat zie je niet zo vaak, een lezende geit.

Maar lezen is zo heerlijk.

Het is haar lust en haar leven.

Ze vergeet alles en iedereen om zich heen.

Ze beleeft allerlei avonturen, gewoon op haar steen.

Ten tweede...

‘Sponia!’

O, ze wordt geroepen.

Sponia wiebelt met haar hoof, want het verhaal is spannend.

‘SPO-NI-A!’ klinkt het nu harder.

Met tegenzin kijkt Sponia op.

‘Wat is er?’

Wilma de kip springt op en neer.

Ze fladdert met haar vleugels.

‘We hebben een Zaak!’ roept ze.

‘Aha!’ zegt Sponia blij.

Want er is één ding nog leuker dan lezen.

En dat is misdrijven oplossen.

Boeven betrappen,

gestolen spullen terugvinden,

en mysteries ontrafelen.

Sponia Spillebeen is namelijk detective.

Ze legt haar boekenlegger – een grasspriet – in het boek,
zodat ze later nog weet waar ze was gebleven.

En daarna springt ze hop-hop naar beneden.

‘Vertel, mijn beste Wilma,’ zegt Sponia.

Wilma doet een stap opzij.

Daar staat Lellebel, een brutale gestreepte poes.

7

Altijd het hoogste woord.

Altijd haar nageltjes paraat.

Maar nu lijkt ze wel gekrompen.

Ze ziet er niet uit!

‘Wat is er met jou aan de hand?’ vraagt Sponia.

‘M’n jonkies zijn gestolen,’ zegt Lellebel.

‘Ze zijn nog piepklein!

Ze hebben me nodig!’

Lellebel laat haar hoofd hangen.

‘Het is mijn eerste nestje.

Kun je me helpen, alsjeblieft?’

